

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Strasbourg, 2025. október 8.
(OR. en)

2024/0224(COD)
LEX 2459

PE-CONS 19/1/25
REV 1

PECHE 142

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A HALÁLLOMÁNYOK
MEGŐRZÉSÉRE IRÁNYULÓ, A NEM FENNTARTHATÓ HALÁSZATOT LEHETŐVÉ
TEVŐ ORSZÁGOK ESETÉBEN ALKALMAZANDÓ EGYES INTÉZKEDÉSEKRŐL
SZÓLÓ 1026/2012/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2025/... RENDELETE

(2025. október 8.)

**a halállományok megőrzésére irányuló,
a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó
egyes intézkedésekről szóló 1026/2012/EU rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C, C/2025/1191, 2025.3.21., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/1191/oj>.

² Az Európai Parlament 2025. július 9-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2025. szeptember 22-i határozata.

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményének³ (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-én elfogadott ENSZ-megállapodásnak⁴ (UNFSA) megfelelően bizonyos, kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és nagy távolságokra vándorló halállományok kezeléséhez szükség van mindazon országok együttműködésére, amelyek flottái az adott állományokra halásznak. Ezen együttműködést ki lehetne alakítani a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretein belül, vagy az érintett halászatban érdekelt országok közötti ad hoc megállapodások segítségével.

³ Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (HL L 179., 1998.6.23., 3. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/convention/1998/392/oj>).

⁴ Megállapodás az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról (HL L 189., 1998.7.3., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1998/414/oj).

- (2) Az 1026/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ olyan keretet hoz létre, amely lehetővé teszi azoknak a harmadik országoknak az azonosítását és a velük szembeni intézkedések elfogadását, amelyek elmulasztják az együttműködést és lehetővé teszik az Unió szempontjából közös érdekűnek minősülő állományok nem fenntartható halászatát.
- (3) Az 1026/2012/EU rendelettel összhangban egy ország többek között akkor tekinthető a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országnak, ha nem működik együtt a közös érdekű állományok kezelésében az UNCLOS és az UNFSA, vagy bármely más nemzetközi megállapodás vagy nemzetközi jogi szabály rendelkezéseinek maradéktalan betartásával, valamint ha nem vezeti be a szükséges halászati gazdálkodási intézkedéseket.
- (4) Indokolt bevezetni az „együttműködés elmulasztása” fogalmának meghatározását annak érdekében, hogy az 1026/2012/EU rendelet alkalmazásában pontosabban meghatározható legyen az UNCLOS és az UNFSA szerinti együttműködési kötelezettség hatálya és jelentése.
- (5) „A rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények” alatt a legfrissebb tudományos adatokon és módszereken alapuló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert független tudományos testület által közzétett vagy felülvizsgált, nyilvánosan hozzáférhető tudományos szakvéleményeket kell érteni.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1026/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a halállományok megőrzésére irányuló, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó egyes intézkedésekről (HL L 316., 2012.11.14., 34. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1026/oj>).

- (6) Szükséges azt is egyértelművé tenni, hogy lehetővé kell tenni azt, hogy egy ország nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országnak legyen tekintendő, ha nem hajtja végre vagy nem tartatja be a szükséges halászati gazdálkodási intézkedéseket, és hogy az ilyen intézkedések ellenőrző intézkedéseket is magukban foglalnak, többek között a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében is.
- (7) Ezenkívül helyénvaló megszilárdítani a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések elfogadása előtti, illetve utáni eljárásokat, többek között a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében is.
- (8) A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok tekintetében meghozandó megfelelő intézkedések értékelése érdekében biztosítani kell az Uniónak az értékelés tárgyát képező országgal fennálló kereskedelmi kapcsolatai pontos megértését, többek között az importált termékekre vonatkozó olyan múltbeli adatok értékelése révén, amelyek tükrözik az adott országgal kapcsolatos tényleges behozatali mintákat.
- (9) Az 1026/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1026/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) „kapcsolódó fajok”: a közös érdekű állományokkal egyazon ökoszisztémához tartozó és azt az állományt zsákmányoló, számára zsákmányul szolgáló, a táplálékért és az élettérért vele versengő vagy vele együttesen ugyanazon halászati területen előforduló és ugyanazon halászat vagy halászatok által hasznosított vagy véletlenül, akár járulékos fogásként fogott halfajok;”

b) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) „nem fenntartható állapot”: az az állapot, amikor az állományt nem tartják folyamatosan a legnagyobb fenntartható hozamot termelő szinten vagy afelett, vagy – amennyiben e szintet nem lehet megbecsülni – ha az állományt nem tartják folyamatosan biztonságos biológiai korlátokon belül, összhangban az UNFSA 6. cikkében említett, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítéssel; az állományméretet, amelynek alapján eldönthető, hogy egy állomány fenntartható állapotban van-e, a legjobb rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján kell meghatározni;”

c) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„i. „együtműködés elmulasztása”: valamely ország által annak elmulasztása, hogy jóhiszeműen kapcsolatba lépjen más országokkal és olyan, érdemi – többek között a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretén belüli – konzultációkban vegyen részt, amelyekben jelentős erőfeszítésekre kerül sor annak érdekében, hogy megállapodás jöjjön létre a szükséges halászati gazdálkodási intézkedések elfogadásáról; az együtműködés elmulasztásának minősülnek például – de nem kizárólag – a következők:

1. az összes érintett partmenti állammal és halászó állammal való konzultáció vagy ezen államok konzultációba való bevonásának megtagadása;
2. a konzultációk indokolatlan, egyoldalú megszakítása;
3. indokolatlan késedelmek, többek között a megkeresések megválaszolása vagy a konzultációk megkezdése tekintetében;
4. a konzultációk szempontjából releváns információk visszatartása;
5. észszerűtlen tájékoztatáskérések;
6. az elfogadott eljárások figyelmen kívül hagyása;
7. ellenjavaslatok vagy más felek érdekei figyelembevételének szisztematikus megtagadása;
8. a saját állásponthoz való, hosszú ideig tartó szisztematikus ragaszkodás, függetlenül a konzultációk során más felek által tanúsított rugalmasságtól;

9. az érintett állományra vagy állományokra vonatkozóan rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények vagy a történelmi halászati tevékenységek figyelembevételének megtagadása;
10. az átfogó állománymegosztási megállapodásokra irányuló konzultációk ideje alatt a közös érdekű állományokra vonatkozóan – egyes érintett partmenti államok vagy halászó államok kizárásával – részleges állománymegosztási megállapodások megkötésére irányuló konzultációk folytatása, vagy – a későbbiekben – ilyen részleges állománymegosztási megállapodások megkötése.”

2. A 3. cikk b) pontjának i. és ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

- „i. nem fogadja el, nem hajtja végre vagy nem tartatja be a szükséges halászati gazdálkodási intézkedéseket, ideértve a közös érdekű állományok hatékony védelmét és kezelését biztosító ellenőrző intézkedéseket is, többek között a regionális halászati gazdálkodási szervezet keretében, vagy amennyiben azt két- vagy többoldalú megállapodás írja elő; vagy
- ii. más országok és az Unió jogainak, érdekeinek és kötelezettségeinek körültekintő figyelembevétele nélkül fogad el halászati gazdálkodási intézkedéseket, például kvótákat vagy diszkriminatív intézkedéseket, és e halászati gazdálkodási intézkedések, más országok és az Unió intézkedéseivel összefüggésben tekintve, olyan halászati tevékenységhez vezetnek, amelynek hatására az állomány nem fenntartható állapotba kerülhetne; e feltétel akkor is teljesültnek tekintendő, ha az adott ország által elfogadott halászati gazdálkodási intézkedések csak a mások által elfogadott intézkedéseknek köszönhetően nem vezettek az állomány nem fenntartható állapotba kerüléséhez.”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések elfogadása előtti, illetve utáni eljárások”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 4. cikkben említett intézkedéseket kell elfogadni, értesítenie kell az érintett országot arról a szándékáról, hogy az országot a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé sorolja. Ilyen esetekben az Európai Parlamentet és a Tanácsot haladéktalanul tájékoztatni kell, majd rendszeresen tájékoztatni kell őket a fejleményekről és a meghozott intézkedésekről.”;

c) a szöveg következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a közös érdekű állomány valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet hatálya alá tartozik, a Bizottság a helyzet orvoslása érdekében az (1) bekezdés szerinti értesítést megelőzően felveti a nem fenntartható halászati gyakorlatokat lehetővé tevő ország ügyét az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet megfeleléssel foglalkozó szervénél.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 4. cikk szerinti intézkedések elfogadása előtt a Bizottságnak megfelelő alkalmat kell biztosítania az érintett ország számára, hogy írásban válaszolhasson az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésre, és rendelkezésre bocsásson minden lényeges információt.”;

e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Bizottság az érintett országnak az (1) bekezdésben említett értesítés megválaszolására legfeljebb 90 napot, a helyzet orvoslására pedig észszerű időt biztosít.

(5) A 4. cikk szerinti intézkedések elfogadása után a Bizottság továbbra is kapcsolatban marad és nyílt párbeszédet tart fenn az érintett országgal, és előmozdítja a két- és többoldalú együttműködést annak érdekében, hogy az említett ország hagyjon fel a nem fenntartható halászattal.

(6) Amennyiben az érintett ország jóhiszeműen konzultációkat kezd az Unióval, a Bizottság késedelem nélkül megkezd az ilyen konzultációkat.”

4. A 7. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 4. cikkben említett intézkedések alkalmazását be kell fejezni, amint a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország meghozza a közös érdekű állományok védelméhez és kezeléséhez szükséges megfelelő kiigazító intézkedéseket, és:

- a) e kiigazító intézkedéseket függetlenül, vagy az Unióval és adott esetben más érintett országokkal folytatott konzultációk keretében vagy regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében fogadták el; valamint
- b) e kiigazító intézkedések nem ássák alá az Unió által az érintett halállományok védelme érdekében akár függetlenül, akár más országokkal együttműködve vagy regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében meghozott intézkedések hatásait.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök